

# РЕШЕНИЕ

№ 26959

гр. София, 03.07.2026 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 72 състав, в**  
публично заседание на 03.06.2026 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Мария Стоева**

при участието на секретаря Зорница Димитрова, като разгледа дело номер **1339** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 38, ал. 8 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).  
Образувано е по постъпила жалба от „Билла България“ ЕООД, чрез адв. Н. Д., срещу Решение № ППН-01-652/2021 от 25.03.2025г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което жалба с № ППН-01-652/27.08.2021г., подадена от Я. С., е обявена за основателна и на основание чл. 58, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 КЗЛД е отправила официално предупреждение на администратора "Билла България" ЕООД за нарушение на чл. 12, § 2 и 3 и чл. 21, § 3 от ОРЗД. Поддържа се с жалбата, че оспореното решение на КЗЛД е незаконосъобразно и се прави искане за отмяната му в цялост. Оспорват се изводите на органа за извършено нарушение на ОРЗД. Твърди се, че „Билла България“ ЕООД (Билла) обработва лични данни на валидно правно основание и при ясно формулирани и комуникирани правила. Поддържа се, че КЗЛД неправилно е установила нарушение на ОРЗД от страна на администратора, тъй като при попълване на електронния формуляр за отписване жалбоподателят Я. С. е посочил неправилен имейл адрес, вместо да посочи имейл адреса, който е попълнил във формуляра за регистрация в програмата за лоялни клиенти, а отделно от това, не е изпратил искането за отписване до електронния адрес на дружеството за кореспонденция за въпроси, свързани с личните данни, а до такъв за контакти на дружеството с клиенти, доставчици и партньори. Излагат се твърдения, че КЗЛД не е взела предвид, че жалбоподателят е изпратил съобщение от имейл адрес, който не съществува в системата на Билла, а това автоматично означава, че това лице не може да бъде идентифицирано. Сочи се, че в искането на жалбоподателя, изпратено на 08.07.2021г., липсва съществена информация - кой имейл адрес да се отпише, което в съчетание с горепосоченото довело до

невъзможност за екипа на Билла да идентифицира изпращача и да предприеме действия по отписването му. Такива са предприети добросъвестно при получаване на съобщението от 29.07.2021г., което вече съдържа конкретно искане за преустановяване на обработката на лични данни, като Билла незабавно е изпълнила заявката на жалбоподателя за отписване от бюлетина и това е направено на 30.07.2021г. чрез ръчно въвеждане на адрес на електронна поща - [електронна поща], който до този момент не е съществувал в системата. Поддържа се, че получаването впоследствие на съобщения, изпратени от Билла, е поради спецификата на Gmail, която, противно на приетото от органа, не може нито да бъде предвидена, нито преодоляна по какъвто и да е начин от Билла. Искането на жалбоподателя е било надлежно изпълнено след получаване на конкретна заявка, макар и изпратена от несъществуващ в системата на Билла имейл адрес и до неправилен имейл. Излагат се доводи, че действията на Билла са били добросъвестни, навременни и съобразени с цялата налична информация към момента на предприемането им, а наличието на външни за администратора на лични данни фактори не може да му бъде вменено в отговорност. Твърди се в тази връзка, че посочените обстоятелства неправилно са взети предвид от административния орган само в контекста на преценката кои корективни правомощия следва да приложи, тъй като те всъщност представляват обстоятелства, които изключват отговорността на Билла за извършено нарушение на ОРЗД. Поддържа се, на следващо място, че в оспореното решение на КЗЛД липсва индивидуализация на наложената принудителна административна мярка. Обработването на личните данни на жалбоподателя било преустановено и искането му - удовлетворено към момента на постановяване на процесното решение, поради което официалното предупреждение на КЗЛД се явява безпредметно.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата по изложените в нея съображения и претендира присъждане на разноски съобразно представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, редовно уведомен, не се представлява в съдебното заседание. В представеното по делото писмено становище се излагат съображения за неоснователност на жалбата и се претендира отхвърлянето ѝ, както и присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Я. К. С., редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено следното:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба с рег. № ППН-01-652/27.08.2021г. от Я. К. С. с изложени твърдения за неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя за целите на директния маркетинг във връзка с отправяни към него рекламни оферти за различни потребителски продукти от страна на „Билла България“ ЕООД.

Жалбоподателят твърди, че след получаване на нежелани търговски съобщения от Билла на 08.07.2021г. изпратил на електронната поща на дружеството - [електронна поща], искане да бъде отписан. Твърди, че не е получил отговор, като дружеството е продължило да му изпраща рекламни съобщения. Посочва, че на 29.07.2021 г. изпратил електронно писмо, с което уведомил дружеството за намерението си да подаде жалба за нарушени права по ОРЗД, в случай че не бъде отписан. Твърди, че отново не е получил отговор от дружеството, като впоследствие на 12.08.2021г. и 19.08.2021г. е получил още две нежелани търговски съобщения. Отправя искане от страна на КЗЛД да бъде разпоредено на дружеството да премахне информацията за него от маркетинговите си списъци и съответно последното да бъде санкционирано за допуснатите нарушения.

С жалбата са представени доказателства за изпратените от Я. С. съобщения и получените

маркетингови съобщения от дружеството.

Изпратени са уведомления за образуването пред КЗЛД производство, вкл. уведомление с изх. № ППН-01-652#2/11.11.2021г. до „Билла България“ ЕООД, връчено на 15.11.2021г., видно от което на основание чл. 34, ал. 3 АПК от дружеството е изискано писмено становище по изложените в жалбата твърдения и представяне на относими доказателства. В указания срок по преписката е постъпила молба от „Билла България“ ЕООД с вх. № ППН-652#5/17.11.2021г. за продължаване на срока за предоставяне на информация и документи до 29.11.2021г., тъй като определеният такъв не е достатъчен за осигуряването и подготвянето на изисканата информация.

С писмо изх. № ППН-01-652#6/23.11.2021г. на основание чл. 87 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА) на Билла са предоставени за сведение приложенията към жалба с вх. № ППН-01-652/27.08.2021г., както и е указано, че е осигурен достъп до материалите по преписката.

Постъпило е становище с вх. № ППН-01-652#7/30.11.2021г. от "Билла България" ЕООД, с което се пояснява, че изложените в жалбата факти отговарят на истината. Сочи се, че от страна на дружеството е извършена вътрешна проверка, при която е констатирано несъответствие между имейл адреса, използван от жалбоподателя в проведената кореспонденция с Билла, и регистрирания в системата на дружеството електронен адрес, което е пречатвало поисканото от жалбоподателя отписване от електронния бюлетин да се осъществи. Посочено е, че на 10.09.2020г. дружеството е стартирало нова програма за лоялни клиенти BILLA Card (Програмата), като условията на последната дават възможност всяко лице, навършило 18 години, да вземе участие в нея. За участие в програмата е била необходима регистрация, която се осъществявала чрез попълване и подаване на формуляр за регистрация. Изложено е, че правното основание за обработване на данните, свързани с администриране на програмата, е сключване и изпълнение на договор, в това число предоставяне на услугите по клиентска карта BILLA Card - чл. 6, ал. 1, б. „б“ от Регламента и защита на легитимния интерес на Билла за ефективно администриране на програмата - чл. 6, ал. 1, б. „е“ от Регламента. На следващо място е посочено, че правното основание за изпращане на неперсонализирани съобщения е защита на легитимния интерес на Билла (чл. 6, ал. 1, б. „е“ от Регламента). Обработката на данните и изпращането на неперсонализирани съобщения е с цел представяне и популяризиране на предлаганите продукти и услуги, да се развие продуктовото портфолио на компанията, да се подобри обслужването на клиентите, да се оцени представянето на компанията и да бъдат планирани бъдещите активности. Изложено е, че правното основание за изпращане на персонализирани съобщения е именно съгласието на картодържателя, което е изрично посочено в попълнения формуляр за регистрация. В становището е посочено, че отписването от електронния бюлетин е уредено в т. 6.3 от Политиката за поверителност на дружеството. Участниците в програмата могат по всяко време, без да посочват конкретни причини, да възразят срещу получаването на неперсонализирани съобщения, като са изброени начините, по които може да бъде упражнено това право. Твърди се, че при упражняване на правото на възразение от страна на даден участник дружеството преустановява изпращането на неперсонализирани съобщения до него, като това не се отразява на членството му в програмата. Считано от 29.10.2020г., жалбоподателят е регистриран участник в програмата, като последният е попълнил формуляр за регистрация с лични данни, вкл. е посочен електронен адрес - [електронна поща]. Тъй като във формуляра не е отбелязано съгласие за получаване на персонализирана реклама, търговските съобщения, които е могъл да получава, са били ограничени само до „неперсонализирани съобщения“.

Изложено е, че на 08.07.2021г. и 29.07.2021г. Я. С. е опитал да се отпише от електронния бюлетин чрез опцията за отписване, съдържаща се във всяко търговско съобщение, както и е изпратил

искане за отписване на адрес [електронна поща]. Въпреки това на 12.08.2021г. и 19.08.2021г. жалбоподателят е получил отново електронен бюлетин. Посочено е, че причината за неуспешния опит за отписване е, че в подаденото искане от страна на жалбоподателя е посочен адрес на електронна поща, който се различава от посочения във формуляра за регистрация. Именно поради тази причина било технически невъзможно системата на дружеството да приеме искането за отписване за имейл [електронна поща]. Изложено е още, че електронният адрес, на който е изпратена от страна на жалбоподателя молбата за отписване от електронния бюлетин с текст: „Формата за отписване не работи (прилагам скрийншоти). Моля, отпишете ме”, бил [електронна поща], а не този за контакт във връзка с програмата, посочен в Политиката за поверителност - [електронна поща]. Липсата на съществена информация в съобщението на жалбоподателя / адрес на електронна поща, който да бъде отписан/ и изпращането му на неправилен електронен адрес довело до невъзможност екипът на дружеството да реагира на съобщението. На 29.07.2021г. е изпратена последваща молба от жалбоподателя, която съдържала достатъчна информация, позволяваща на служителите, обслужващи [електронна поща], да се ориентират относно искането и да препратят същото по компетентност на отговорните за програмата служители. В рамките на един работен ден молбата от 29.07.2021г., подадена от Я. С., била удовлетворена. Във връзка с получените след 30.07.2021 г. от жалбоподателя търговски съобщения е извършена вътрешна проверка по случая, при която се установило, че такива съобщения били изпращани на имейл адрес [електронна поща], а не до [електронна поща]. Проверката по случая е установила, че всъщност точките (.) не са от значение при имейл адресите в използвания от жалбоподателя доставчик на електронна поща - Gmail. Подробно обяснение за тази особеност на Gmail било представено от помощния център на компанията.

В заключение е посочено, че забавянето се дължи на техническите функционалности на вътрешната система на дружеството и поради особеностите на Gmail. Поддържа се становище, че в процесния случай е налице неправилно комуникиране на имейл адреса, който следва да бъде отписан от електронния бюлетин на BILLA, а не нарушение на законодателството във връзка със защита на личните данни. Посочено е, че дружеството обработва законосъобразно личната информация на картодържателите на BILLA Card, като са въведени подходящи технически и организационни мерки, които гарантират сигурността на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване.

Към становището са приложени Политика за поверителност на „Билла България“ ЕООД; формуляр за регистрация на Я. С.; екранна снимка от 08.07.2021г.; екранна снимка – разяснение от помощен център на Gmail; екранна снимка - електронно писмо с линк за потвърждение за отписване от бюлетин.

С писмо изх. № ППН-01-652#11/2021/ от 18.01.2022г. на Я. С. е предоставено за сведение становището, подадено от „Билла България“ ЕООД.

На проведено на 12.04.2023 г. заседание на КЗЛД жалбата е обявена за процесуално допустима. Като страни в производството са конституирани: жалбоподател – Я. К. С., и ответна страна – „Билла България“ ЕООД, съответно разглеждането на жалбата по същество на спора е насрочено за 26.07.2023 г.

Приложени са по преписката уведомления до страните за насроченото заседание, като с такова с рег. № ППН-01-652#15/2021 от 17.06.2023г. ответникът е уведомен, че в седемдневен срок от получаване на уведомлението, но не по-късно от 24.07.2023г., следва да представи сведения и доказателства за въведените политики за обработване на личните данни при регистрация и отписване от програмата за лоялни клиенти „BILLA Card”, в относимата към периода 10.09.2020г. - 09.2021г. редакция.

Представено е становище с рег. № ППН-01-652#18/2021 от 28.06.2023г. от „Билла България“ ЕООД, с което е посочено, че клиентите на Билла, които искали да им бъдат издадени клиентски карти, следвало да попълнят и подпишат формуляр за регистрация. Задължителните данни, които следвало да бъдат предоставени при попълване на формуляр за регистрация, са минимално необходимите, за да може лицето да бъде регистрирано в програмата и да се възползва от предложенията на „BILLA Card“. Събираните лични данни били напълно достатъчни за целите на договора с Билла за клиентска карта, като обемът им не надхвърлял целите, за които се обработват. Посочено е, че участниците в програмата имали право да прекратят участието си по всяко време, без да посочват причина. Предвидени били пет различни начина за упражняване право на възражение/отписване от получаване на електронен бюлетин, като независимо от избрания начин, заявките за отписване се обработвали своевременно. Твърди се, че в процесния случай процедурата за отписване също е била надлежно изпълнена от страна на дружеството след получаване на конкретна заявка от страна на жалбоподателя с правилен електронен адрес.

Със становището са приложени Политика за поверителност на дружеството, Общи условия на програмата, валидни от 10.09.2020г. и актуализирани на 30.05.2021г., електронни съобщения.

Видно е от представения препис от протокол № 27 от 26.07.2023г. от проведено на посочената дата заседание на КЗЛД, че разглеждането на жалбата е отложено за 08.11.2023г. поради искане за представяне на допълнителни доказателства от ответника.

Приложени са по преписката уведомления за отлагане разглеждането на жалбата за дата 08.11.2023г. до жалбоподателя и до ответната страна, като с такова с рег. № ППН-01-652#23/2021 от 26.09.2023г. на „Билла България“ ЕООД са дадени указания за представяне на сведения и доказателства за уведомяване на жалбоподателя за отписването му от администрирания от дружеството регистър за получаване на персонализирани маркетингови съобщения, както и в указания срок да представи в оригинал или ясно цветно копие в близка до оригинала пикселна структура на изображението и формуляра за регистрация, попълнен от Я. С. на 29.10.2020г.

С писмо № ППН-01-652#24/21 от 06.10.2023г. указанията са изпълнени. От ответната страна е предоставена исканата информация и са приложени документи, а именно копие от формуляр за регистрация, попълнен от Я. С. на 29.10.2020г.; екранна снимка – „blacklist“ 2 бр., и извадки от електронната поща на дружеството за водена кореспонденция с лица - участници в програмата.

На проведено на 08.11.2023г. заседание жалбата е разгледана по същество.

Последвало е постановяване на Решение № ППН-01-652/2021 от 25.03.2025г., с което КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-652/27.08.2021г., подадена от Я. К. С., за основателна и на основание чл. 58, § 2, б. „б“ за нарушение на чл. 12, § 2 и 3 и чл. 21, § 3 от ОРЗД е отправила официално предупреждение на администратора „Билла България“ ЕООД.

За да постанови оспореното в настоящото производство решение, КЗЛД е приела за установено от фактическа страна, че на 10.09.2020г. администраторът „Билла България“ ЕООД е стартирал нова програма за лоялни клиенти „BILLA Card“, за което дружеството има разработена „Политика за поверителност“ от същата дата и впоследствие актуализирана на 30.05.2021 г. Прието е за установено, че Я. К. С. е попълнил предоставения му формуляр за регистрация, с попълването на който е потвърдил запознаването си и приемането на ОУ и Политиката за поверителност на програмата за лоялни клиенти „BILLA Card“, като е предоставил две имена, дата на раждане, телефонен номер, електронна поща и подпис. От представения формуляр по преписката е установено, че жалбоподателят се е съгласил да получава неперсонализирани съобщения, каквито е получавал на посочените дати, изпращани от дружеството от адрес [електронна поща] до адрес [електронна поща] и получавани на адрес [електронна поща]. Жалбоподателят е изпратил искане за отписване от електронен бюлетин на адрес [електронна

поща] на 08.07.2021г., като впоследствие са постъпили нови маркетингови съобщения на електронната му поща, поради което отново на 29.07.2021 г. е изпратил искане за отписване от електронен бюлетин на адрес [електронна поща]. КЗЛД е приела, че липсва спор относно използването от жалбоподателя на опцията за отписване от електронния бюлетин, като получил неясно формулиран отговор, в който липсвало насочване на лицето, че следва да се обърне към оператор или отново да въведе данни. От комисията е изведено, че от страна на администратора не е направен опит - чрез обаждане или sms, да информира жалбоподателя за невъзможността да се приеме заявката му за отписване, въпреки че е посочен във формуляра за регистрация друг канал за комуникация, а именно телефонен номер.

Комисията е приела, че администраторът не ангажира доказателства за осъществявана между него и субекта на данните комуникация относно действията, касаещи искането за отписване, съответно за уведомяването му за причините да не предприема действия, поради което е извела извод, че по повод обработването на лични данни на жалбоподателя за целите на директния маркетинг от „Била България“ ЕООД е налице неизпълнение на задължение на администратора по смисъла на чл. 21, § 3 във връзка с чл. 12, § 2 и § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Предвид обстоятелството, че нарушението е първо за администратора, Комисията е счела за пропорционално упражняването на корективното правомощие по чл. 58, § 2, б. „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно да бъде отправено официално предупреждение до администратора на лични данни, доколкото по отношение на последния няма постановени от КЗЛД санкционни решения, администраторът съдейства при изясняване на случая и е постигнато удовлетворяване на исканията на жалбоподателя.

Видно от представеното известие за доставяне, оспореният административен акт е връчен на жалбоподателя на 28.03.2025г., а жалбата срещу него е подадена на 11.04.2025г. /л. 174 от делото/. Други относими доказателства не са ангажирани по делото.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срока по чл. 38, ал. 8 ЗЗЛД, срещу административен акт, подлежащ на съдебно оспорване, от надлежна страна - адресат на оспорваното решение, и при наличие на правен интерес, поради което и подлежи на разглеждане по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Според чл. 146 вр. чл. 168 АПК съдът следва да провери издаден ли е актът от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материалноправните разпоредби и административнопроизводствените правила и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган – Комисията за защита на личните данни, съгласно чл. 10 ЗЗЛД, която разпоредба предвижда, че комисията изпълнява задачите по чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните). В чл. 57, § 1, б. "е" от Регламент (ЕС) 2016/679 е посочено, че без да се засягат останалите задачи, определени с настоящия регламент, на своята територия всеки надзорен орган разглежда жалбите, подадени от субект на данни или от структура, организация или сдружение в съответствие с член 80, и разследва предмета на жалбата, доколкото това е целесъобразно, и информира жалбоподателя за напредъка и резултатите от разследването в разумен срок, особено ако е необходимо по-нататъшно разследване или координиране с друг надзорен орган. В чл. 55 от Регламент (ЕС) 2016/679 е регламентирано, че всеки надзорен орган е компетентен да изпълнява задачите и да упражнява правомощията, възложени му в съответствие с регламента, на територията на своята собствена държава членка. На територията на Република България

надзорен орган по защита на личните данни е КЗЛД – чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД, която с оспореното решение е упражнила своите правомощия по чл. 58 от Регламент (ЕС) 2016/679. Т.е., доколкото комисията е сезирана от жалбоподател за наличие на нарушение по ЗЗЛД, то в нейните правомощия е да се произнесе с решение, което подлежи на оспорване пред административния съд.

Съгласно чл. 51, § 1 от Регламент (ЕС) 2016/679 всяка държава членка осигурява един или повече независими публични органи, които са отговорни за наблюдението на прилагането на настоящия регламент, за да се защитят основните права и свободи на физическите лица във връзка с обработването и да се улесни свободното движение на личните данни в рамките на Съюза /"надзорен орган"/. В Общия регламент относно защитата на данните - чл. 52, чл. 53 и чл. 54, европейският законодател предоставя свобода на преценка на националния законодател при уреждането със закон на общите условия за избор или назначаване на надзорните органи, изискванията за независимост и правилата за създаването на органите. Нормите на Регламента в тази част (особено тези по чл. 53 и чл. 54) изцяло препращат към съответното национално законодателство. Европейският законодател изрично е указал, че продължителността на мандата на надзорните органи, съгласно чл. 54, параграф 1, б. "г" от Регламент (ЕС) 2016/679 е предмет на регламентация от всяка държава членка със закон. Разпоредбата на чл. 7, ал. 2 ЗЗЛД, съгласно която председателят и членовете на комисията изпълняват функциите си и след изтичането на мандата им до избора на новите председател и членове, изцяло отговаря на изискването за наличие на конкретна национална правна уредба, която да регламентира въпроса с продължителността на мандата на КЗЛД. Ето защо, съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 АПК.

Актът е приет при минимално изискуемия по закон кворум и с необходимото мнозинство - чл. 9, ал. 3 ЗЗЛД. Съгласно чл. 7, ал. 1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове. Решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ, като се подписват от всички членове, участвали в гласуването, което изискване в конкретния случай е изпълнено.

Спазена е установената от закона форма - актът е в писмена форма, посочени са фактически и правни основания за издаването му. Решението съдържа изискуемите съобразно разпоредбата на чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД, не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта, като са посочени органът, който го издава, наименованието на акта, адресат на акта, по какъв ред и в какъв срок може да бъде обжалвано, дата на издаване, подписи на всички членове, участвали в гласуването.

При постановяване на оспореното решение органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да съставляват самостоятелно основание за отмяната му.

Съдът приема за установено, че производството пред КЗЛД е образувано в съответствие с разпоредбата на чл. 38, ал. 1 ЗЗЛД във вр. с чл. 26 и сл. от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация (ПДКЗЛДНА/Правилника), приет на основание чл. 9, ал. 2 ЗЗЛД и обн. ДВ, бр. 60/2019 г. Следва да се посочи в тази връзка, че жалбата е подадена до компетентен орган, в нормативно установения срок, както и не са налице отрицателните предпоставки, посочени в чл. 27, ал. 2 АПК. В чл. 35, ал. 1 от Правилника е регламентирано, че жалбата е искане, с което се търси защита за нарушени на искателя права по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД, а изискванията за редовност на жалбите и сигналите са уредени в чл. 28, ал. 1 – 4 от Правилника. В случая съдържанието на жалбата е съобразено с изискванията за редовност, същата е подадена от физическо лице с правен интерес, съдържа имената и адрес за кореспонденция на искателя, твърдения за неправомерно обработване на

личните му данни, налице са дата на подаването на жалбата и подпис.

На следващо място, установява се, че за образуваното производство са уведомени подателят на жалбата и известните заинтересовани лица – чл. 32, ал. 2 от ПДКЗЛДНА. В съответствие с изискването на чл. 38, ал. 1 ПДКЗЛДНА е проведено закрито заседание, на което жалбата е приета за редовна и допустима, като е насрочено открито заседание, за което страните са уведомени и им е указана възможността за достъп до материалите по преписката. В този смисъл правото на защита на страните в производството не е ограничено, тъй като е гарантирано тяхното участие в административното производство.

При разглеждане на спора КЗЛД е изяснила релевантните за случая факти и обстоятелства и е събрала относимите доказателства. Актът е постановен, след като е предоставена възможност на страните да изразят становища и представят писмени доказателства съобразно чл. 36 АПК.

По тези съображения съдът приема, че оспореният акт е постановен в съответствие с процесуалните правила за това. Органът не е допуснал съществени нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до отмяна на решението на процесуално основание. Освен това, настоящият съдебен състав поддържа становището, че съществено е това процесуално нарушение, при което или е нарушено правото на защита на засегнатата страна, или ако не беше допуснато, органът би стигнал до различен от отразения в решението извод. Т. не се констатира, поради което следва да се извърши проверка за съответствието на акта с материалния закон – чл. 146, т. 4 АПК. В тази връзка съдът съобрази следното:

Законът за защита на личните данни, както и Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни (ОРЗД), уреждат защитата на правата на физическите лица при обработването на личните им данни.

Съобразно § 1 от ДР на ЗЗЛД по смисъла на този закон понятията за „лични данни“, „администратор“, „обработващ лични данни“ и „обработване“ са съответните понятия по чл. 4 от Регламент (ЕС) 2016/679. Според чл. 4, т. 1 и т. 2 от Регламента „лични данни“ означава всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано („субект на данни“); физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице, а „обработване“ означава всяка операция или съвкупност от операции, извършвана с лични данни или набор от лични данни чрез автоматични или други средства като събиране, записване, организиране, структуриране, съхранение, адаптиране или промяна, извличане, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване или друг начин, по който данните стават достъпни, подреждане или комбинирание, ограничаване, изтриване или унищожаване.

Съобразно чл. 5 от Регламент (ЕС) 2016/679, регламентиращ принципите, свързани с обработването им, личните данни следва да са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните ("законосъобразност, добросъвестност и прозрачност"); да се събират за конкретни, изрично указани и легитимни цели и не се обработват по-нататък по начин, несъвместим с тези цели; по-нататъшното обработване за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели не се счита, съгласно член 89, параграф 1, за несъвместимо с първоначалните цели ("ограничение на целите"); да са подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във

връзка с целите, за които се обработват ("свеждане на данните до минимум"); да са точни и при необходимост да бъдат поддържани в актуален вид; трябва да се предприемат всички разумни мерки, за да се гарантира своевременното изтриване или коригиране на неточни лични данни, като се имат предвид целите, за които те се обработват ("точност"); да са съхранявани във форма, която да позволява идентифицирането на субекта на данните за период, не по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват личните данни; личните данни могат да се съхраняват за по-дълги срокове, доколкото ще бъдат обработвани единствено за целите на архивирането в обществен интерес, за научни или исторически изследвания или за статистически цели съгласно член 89, параграф 1, при условие че бъдат приложени подходящите технически и организационни мерки, предвидени в настоящия регламент с цел да бъдат гарантирани правата и свободите на субекта на данните ("ограничение на съхранението"); да са обработвани по начин, който гарантира подходящо ниво на сигурност на личните данни, включително защита срещу неразрешено или незаконосъобразно обработване и срещу случайна загуба, унищожаване или повреждане, като се прилагат подходящи технически или организационни мерки ("цялостност и поверителност"). В съответствие с принципа за отчетност, регламентиран от чл. 5, § 2 от ОРЗД, администраторът на лични данни носи отговорност и следва да е в състояние да докаже спазване на принципите, закрепени в чл. 5, § 1 от регламента, при обработване личните данни на физическото лице.

За да е законосъобразно това обработване, следва да е налице поне едно от основанията, предвидени в чл. 6, § 1 от ОРЗД, а именно: а) субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б) обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в) обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г) обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д) обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е) обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Както се посочи вече, в случая КЗЛД е сезирана с жалба, съдържаща твърдения за неправомерно обработване и употреба на личните данни на жалбоподателя от „Билла България“ ЕООД, във връзка с предлагане на стоки от дружеството посредством директен маркетинг, след отправено изрично искане за преустановяване на обработването за тези цели. Жалбата е подадена срещу пасивно легитимирана страна – администратор на лични данни по см. на чл.4, ал. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679, доколкото дружеството само определя целите и средствата на обработване на лични данни.

Следва да се посочи, че ЗЗЛД и Регламент (ЕС) 2016/679 не забраняват обработването на личните данни на физическите лица за целите на директния маркетинг, какъвто представлява предлагането на стоки и услуги на физически лица по пощата, по телефона или по друг директен начин, но тази дейност следва да се извършва при спазване на определени законови изисквания. В този смисъл споделя се становището на органа, че осъществяването ѝ следва да е съпроводено с изпълнение на определени задължителни действия от страна на администратора, за да бъдат защитени в достатъчна степен правата на субекта на данните.

Съображение 70 от ОРЗД гласи, че когато личните данни се обработват за целите на директния

маркетинг, субектът на данни следва да има право безплатно и по всяко време да направи възражение срещу такова обработване, включително профилиране, доколкото то е свързано с директния маркетинг, независимо дали става въпрос за първоначално или по-нататъшно обработване. Субектът на данни изрично следва да бъде уведомен за съществуването на това право, което му се представя по ясен начин и отделно от всяка друга информация.

В разпоредбата на чл. 12, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 е посочено задължението на администратора да съдейства за упражняването на правата на субекта на данните по членове 15—22. В случаите, посочени в чл. 11, § 2, администраторът не отказва да предприеме действия по искане на субекта на данните за упражняване на правата му по членове 15—22, освен ако докаже, че не е в състояние да идентифицира субекта на данните. В разглеждания случай при положение, че заинтересованата страна е предоставила в попълнения формуляр за регистрация в програмата телефонен номер като алтернативен способ за комуникация, а по преписката не се съдържат данни администраторът да е предприел действия за осъществяване на контакт чрез него, не е налице основание да се приеме, че е доказана невъзможност за идентифициране на субекта на данни по смисъла на чл. 12, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Съгласно разпоредбата на чл. 12, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679 администраторът предоставя на субекта на данни информация относно действията, предприети във връзка с искане по членове 15—22, без ненужно забавяне и във всички случаи в срок от един месец от получаване на искането. При необходимост този срок може да бъде удължен с още два месеца, като се взема предвид сложността и броя на исканията. Администраторът информира субекта на данните за всяко такова удължаване в срок от един месец от получаване на искането, като посочва и причините за забавянето. Когато субектът на данни подава искане с електронни средства, по възможност информацията се предоставя с електронни средства, освен ако субектът на данни не е поискал друго. В § 4 на с.р. е посочено, че ако администраторът не предприеме действия по искането на субекта на данни, администраторът уведомява субекта на данни без забавяне и най-късно в срок от един месец от получаване на искането за причините да не предприеме действия и за възможността за подаване на жалба до надзорен орган и търсене на защита по съдебен ред. В тази връзка в производството не са ангажирани доказателства субектът на данни да е бил надлежно уведомен за евентуално удължаване на срока за предприемане на действия по подаденото искане, както и причините, обуславящи такова удължаване, съгласно изискванията на чл. 12, § 3 от Регламент (ЕС) 2016/679. Предвид това твърденията на жалбоподателя относно наличието на затруднения при обработването на искането остават недоказани. Отделно от това, рискът от възникване на организационни или технически затруднения в дейността на администратора не следва да се прехвърля върху субекта на данни и не може да служи като основание за ограничаване или възпрепятстване упражняването на представените му от Регламента права.

В продължение на горното, неоснователно се явява възражението на жалбоподателя, че наличието на точка в електронния адрес на жалбоподателя, от който е изпратено искането за отписване, е препятствало отписването му от електронния бюлетин на дружеството. Според настоящия състав това обстоятелство само по себе си не обосновава невъзможност за идентифициране на лицето или за осъществяване на контакт с него. Нещо повече, както се спомена и по-горе, по преписката лисват доказателства дружеството да е предприело действия за проверка на коректността на адреса или за осъществяване на връзка чрез предоставения от лицето телефонен номер. Поради това посоченото твърдение не може да се възприеме като обективна причина, оправдаваща непредприемането на действия по подаденото искане или неизпълнението на задълженията по чл. 12 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Според чл. 21, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, когато се обработват лични данни за целите на

директния маркетинг, субектът на данни има право по всяко време да направи възражение срещу обработване на лични данни, отнасящо се до него за този вид маркетинг, което включва и профилиране, доколкото то е свързано с директния маркетинг, а съгласно чл. 21, § 3, когато субектът на данни възрази срещу обработване за целите на директния маркетинг, обработването на личните данни за тези цели се прекратява. Според чл. 21, § 4 от Регламента най-късно в момента на първото осъществяване на контакт със субекта на данните, той изрично се уведомява за съществуването на правото по параграфи 1 и 2, което му се представя по ясен начин и отделно от всяка друга информация.

В разглеждания случай, въз основа на съвкупната преценка на събраните в производството пред административния орган доказателства, обоснован се явява изводът на КЗЛД, че по повод обработване на личните данни на заинтересованата страна за целите на директния маркетинг е налице неизпълнение на задължение на администратора по смисъла на чл. 21, § 2 и 3 от Регламент (ЕС) 2016/679, като при наличие на подадено искане за отписване от електронния бюлетин дружеството не го е удовлетворило. На следващо място, споделя се изводът, че не се доказва от страна на администратора да са предприети действия по уведомяване на заинтересованата страна относно действията, предприети от него във връзка с подаденото възражение по чл. 21, § 3 от ОРЗД. Въпреки предоставената възможност на администратора такова доказване не е проведено, като е представена водена кореспонденция за уведомяване за отписване от електронния бюлетин на дружеството с различни лица - участници в програмата, но не и по отношение на заинтересованата в настоящото производство страна - Я. С..

По изложените съображения съдът приема, че оспореното решение на КЗЛД, с което жалба с № ППН-01-652/27.08.2021г. е обявена за основателна, е постановено в съответствие с материалноправните разпоредби.

При формирания извод за основателност на жалбата, с която е била сезирана КЗЛД, следва да се посочи, че КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност, като в съответствие с предоставените й функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице - субект на данни, както и на обществения интерес. Съдът намира за адекватна наложената от органа мярка по чл. 58, § 2, б. "б" от Регламент (ЕС) 2016/679, а именно да отправи официално предупреждение до администратора на лични данни за нарушение на чл. 12, § 2 и 3 и чл. 21, § 3 от ОРЗД. Административният акт, като издаден при условията на оперативна самостоятелност, съдържа конкретни и ясни мотиви за направения избор на най-ефективна, целесъобразна и съобразена с принципа на пропорционалност корективна мярка. Същата е съобразена с тежестта на нарушението и с обстоятелствата, че по отношение на администратора няма постановени от КЗЛД санкционни решения, съдействал е при изясняване на случая и е постигнато удовлетворяване на исканията на жалбоподателя. В тази връзка мярката по чл. 58, § 2, б. "б" от Регламент (ЕС) 2016/679 - отправяне на официално предупреждение, би могла да окаже възпиращ ефект за нарушения на Регламента.

Настоящият съдебен състав не установява и нарушение на изискването за съответствие на акта с целта на закона. КЗЛД, в качеството си на надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на ЗЗЛД, и който е сезиран с искане от субект на данни, е разгледал същото и се е произнесъл с решение съобразно нормативно установената компетентност, която има като такъв орган.

При тези съображения съдът приема, че оспореният административен акт е издаден при липса на

съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в съответствие с материалния закон и целта на закона, поради което жалбата е неоснователна и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК направеното оспорване следва да се отхвърли.

Относно разноските в производството.

Изходът на спора обуславя право на разноси за процесуална защита в полза на ответника. С оглед своевременно направеното искане от процесуалния представител на ответника, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, което на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ (ред. ДВ, бр. 53 от 2025г., в сила от 1.10.2025г.) съдът определя в минимален размер от 102,26 евро.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 72-ри състав,

#### РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Билла България" ЕООД срещу Решение № ППН-01-652/2021 от 25.03.2025г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА „Билла България“ ЕООД да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата от 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест евроцента), представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

#### СЪДИЯ: